

«Նղդին-Շէրը» Հիւսէյնին հաղար հինգ հարիւր զօրք օգնու-
թեան կ'ուղարկէ : Վանայ փաշան կը գախի , և Հիւսէյնը բեր-
դէն դուրս դալով կը յանձնուի Եղովն-Շէրին . պարանով անոր
բերդէն վար կախելով կը յանձնեն : Եղովն-Շէրը կ'սպաննէ Չօ-
մարին , իր դործողութիւններու մասին կը տեղեկագրէ Կ . Պո-
լին թագաւորին , և վերջինս կը յանձնէ անոր Սզերդը , որ-
քան ժամանակ որ ինքը կենդանի մնայ :

Յետոյ խլուած Ս . Նշանը ծախու կ'առնէ Վանեցի իշխան
մը՝ որին Առաքել պատմագիրը կը կոչէ . «Այր սմն երեւիլի և
թարնպալատն Քրիստոնեայ ի խօջայից քաղաքին Վանայ : Սա էր
ինքն Խաննց Խօջա Թումայի որդին՝ որոյ անունն էր Մարխաս
Չարալի : »

Ինչպէս կ'տեսնուի այս վերջին դէպքէն՝ Օսմ . իշխանու-
թիւնը դեռ իր ամբողջ ուժով հաստատուած չէր , և նա
ստիպեալ կը հաստատէր ու կը քաջայերբ՝ այն իշխանութիւնը
որ զօրեղ կը ներկայանար , թող որ նա ապստամբէր , յաղթէր
ու սպաննէր իր ներկայացուցիչներն անգամ :

Ք Ի Ի Ր Դ Ե Ի Հ Ա Յ Տ Է Ր Է Պ Է Յ Ի Ն Ե Ր Ը

(Քիւրդ եւ Հայ կիսանկախութիւն Օսմ . գերիշխանութեան
սակ . Վանի բերդը Հայերու իշխանութեանը յանձնուած . Զի-
նական պահեստը ու գործածական գեները . նոյնպէս Հայե-
րու ձեռքը :)

Եթէ ներուի ինձ ըսել , ի բոց թողնելով հայկական լալկա-
նութիւնը որ կու գայ Խորենացու օրերէն , հայ պատմութիւնը
միայն ինկատու առած է իր կրած մեծ ու փոքր թշուառութիւնը ,
զայն խոշորացած՝ ողբացած է դարերով՝ ու յուսահատած բոլո-
րովին , անտես առեր է ազգերու կեանքին հետ անհրաժեշտօրէն
կապուած այդ ողբերգութիւնները . ասոր հետ մէկտեղ մեր